

i strategii rozwoju gminy – stan po reformie planowania przestrzennego

Anna Fogel
doktor nauk prawnych,
Narodowy Instytut Dziedzictwa

Wprowadzenie – pojęcia terminologiczne dotyczące zabytków

Ochrona zabytków nieruchomych nie może być realizowana bez prawidłowego kształtowania procesów przestrzennych. Zarówno przeznaczenie terenu, jak i sposób jego zagospodarowania determinują to, jak będą wyglądać zabytki i ich otoczenie.

Należy przypomnieć, że zgodnie z polskim prawem zabytkiem jest nie tylko obiekt lub obszar objęty ochroną jako forma ochrony zabytku lub wpisany do ewidencji

obiektu lub obszaru ochroną poprzez ustanowienie formy ochrony zabytku – ale już samo spełnienie kryterium wartości historycznej, artystycznej i naukowej. Dlatego identyfikacja zabytków – w zakresie wykraczającym poza formy ochrony zabytków tworzone przez inne organy – musi być często dokonywana przez samorządy lokalne, które, znając uwarunkowania na obszarze gminy, powinny określać, jakie obiekty i obszary na terenie gminy taką wartość posiadają i w związku z tym zasługują na ochronę. Szczególne znaczenie będą mieć tu ustalenia zawarte w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (dalej: planie miejscowym).